

Преводъ:

Достоуважаеми представители на българския народъ.

Подписанитѣ жители на Първа Юстинияна или Охридъ, като видѣхме, отъ една страна, че при всичката ни надежда общата майка Великата Христова църква не даде никакво внимание на подаденитѣ ни едно по друго общи молби до нея, чрезъ които горещо молимъ да замѣсти избрания противъ нашитѣ желанія и молби митрополитъ Мелетия . . . , а отъ друга страна уведомени, че цѣлиятъ нашъ български народъ негодува по сжщитѣ причини противъ Великата Христова църква . . . , счетохме за наша неизбѣжна длъжностъ, съгласно съ нашия народъ, да Ви назначимъ и да Ви признаемъ чрезъ настоящето наше общо пълномощно пълновластни представители, щото отъ наша страна най-горещо да помолите Високата порта да послуша нашитѣ молби и да ни избави отъ своеволието на грѣцкото духовенство, като потвърди основанието на автокефалната архиепископия на Първа Юстинияна Охридска и на цѣла България, която несправедливо и незаконно присвои сжщото грѣцко духовенство...

9 априлъ 1861 г.

въ Първа Юстинияна или Охридъ

Първенцитѣ

Отъ Първа Юстинияна или Охридъ.

34.— Книжовникъ Иванъ Охридянинъ. Рускиятъ славистъ В. Григоровичъ, на пжтъ за Македония, се спрѣлъ въ 1844 год. въ Цариградъ. Тамъ се запозналъ „съ Болгариномъ Іоанномъ Дмитровичемъ, родомъ изъ Охриды“, който тогава печаталъ книги на славянобългарски езикъ и ги печаталъ въ печатницата на Вселенската патриаршия (Очеркъ путешествія, 2-е изд., 8). Гърцитѣ, за да държатъ българитѣ подъ свое ведомство, били принудени да имъ направятъ отстъпки и да имъ позволятъ да се учатъ и да четатъ книги на родния имъ български езикъ. У родолюбиви охридски българи още се пазятъ нѣкои отъ книгитѣ на тѣхния съгражданинъ:

1) Първоначална наѣка за должностите на челоѣка. Франгиска Говѣѣа. Преведѣна ѡ грѣческагѡ на славено-българскѣй, и